31994L0057

SMERNICA RADY 94/57/ES

z 22. novembra 1994

o spoločných pravidlách a normách pre organizácie vykonávajúce inšpekcie a prehliadky a pre príslušné činnosti námorných úradov

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä na jej článok 84 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 189c zmluvy ([3]),

keďže Rada vo svojej Rezolúcii z 8. júna 1993 o spoločnej politike bezpečnosti morí stanovila cieľ odstrániť všetky podštandardné lode z vôd spoločenstva a určila prioritu akcii spoločenstva zameranej na zabezpečenie účinnej a jednotnej implementácie medzinárodných pravidiel vypracovaním spoločných noriem pre klasifikačné spoločnosti ([4]);

keďže bezpečnosť a ochrana pred znečisťovaním na mori môžu byť účinne zvýšené prísnym uplatňovaním medzinárodných dohovorov, kódexov a rezolúcií pri súčasnom podporovaní slobody poskytovania služieb;

keďže zodpovednosť za kontrolu zhodnosti lodí s jednotnými medzinárodnými normami bezpečnosti a ochrany pred znečisťovaním morí nesú vlajkové štáty a štáty, v ktorom sú príslušné prístavy;

keďže členské štáty sú zodpovedné za vydávanie medzinárodných osvedčení o bezpečnosti a znečisťovaní, udeľovaných podľa dohovorov ako sú Solas 74, Nákladové značky 66, a Marpol 73/78, a za implementáciu ich ustanovení;

keďže v zhode s týmito dohovormi môžu všetky členské štáty poveriť v rôznom rozsahu technické organizácie certifikáciou takej zhodnosti a môžu na nich delegovať vydávanie príslušných bezpečnostných osvedčení;

keďže veľký počet existujúcich klasifikačných organizácií na celom svete nezaručuje primeranú implementáciu pravidiel alebo spoľahlivosť pri konaní v mene národných správ, pretože nemajú primerané štruktúry a skúsenosti, o ktoré by sa mohlo oprieť a ktoré by im umožnili vykonávať svoje povinnosti na vysokej profesionálnej úrovni;

keďže cieľ klasifikačných spoločností podriadiť sa primeraným normám nemôže byť dostatočne dosiahnutý členskými štátmi konajúcimi individuálne a môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni spoločenstva;

keďže vhodným spôsobom na to je smernica Rady stanovujúca minimum kritérií na uznávanie organizácií, pričom neupravuje samotné uznávanie pomocou zmocnenia a implementácie smernice v členských štátoch;

keďže normy EN 45004 a EN 29001 v spojení s normami Medzinárodného združenia klasifikačných spoločností (IACS) predstavujú primeranú záruku kvalitnej činnosti organizácií;

keďže vydávanie Osvedčenia o rádiovom zabezpečení nákladnej lode môže byť zverené súkromným orgánom s dostatočnými skúsenosťami a kvalifikovaným personálom;

keďže organizácie, ktoré chcú byť uznané na účely tejto smernice, musia predložiť členským štátom úplné informácie a dôkazy o ich zhodnosti s minimálnymi kritériami a členské štáty musia oznámiť Komisii a ostatným členským štátom organizácie, ktoré uznali;

([1]) Ú. v. ES C 167, 18.6.1993, s. 13.
([2]) Ú. v. ES C 34, 2.2.1994, s. 14.
([3]) Stanovisko Európskeho parlamentu z 9. marca 1994, (Ú. v. ES C 91, 28.3.1994, s. 9), spoločné stanovisko Rady z 19. septembra 1994 (Ú. v. ES C 301, 27.10.1994, s. 75) a rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 16. novembra 1994 (zatiaľ nebolo uverejnené v úradnom vestníku).
([4]) Ú. v. ES C 271, 7.10.1993, s. 1.

keďže môže byť Komisiou udelené uznanie na tri toky pre organizácie, ktoré nespĺňajú kritériá stanovujúce minimálny počet a tonáž roztriedených lodí a minimálny počet výhradných lodných inšpektorov stanovený v prílohe, ale spĺňajú všetky ostatné kritériá; keďže takým organizáciám by malo byť uznanie predĺžené aj po uplynutí troch rokov za predpokladu, že naďalej plnia rovnaké kritériá; keďže efekty trojročného uznania by mali byť limitované na žiadajúce členské štáty len počas tohto obdobia;

keďže vytvorenie vnútorného trhu zahŕňa voľný obeh služieb, takže organizáciám plniacim spoločné kritériá, ktoré zaručujú ich profesionalitu a spoľahlivosť, by sa nemalo brániť v poskytovaní služieb v rámci spoločenstva za predpokladu, že sa členský štát rozhodol delegovať takú funkciu; keďže taký členský štát môže okrem toho obmedziť počet organizácií, ktoré oprávňuje v súlade so svojimi potrebami založenými na objektívnych a transparentných dôvodoch, pod podmienkou kontroly vykonávanej Komisiou stanovenými postupmi;

keďže implementácia princípu slobody poskytovania inšpekčných a prehliadkových služieb by mohla byť postupná, ale nemala by prekročiť predpísané časové limity;

keďže užšie zapojenie národných správ do prehliadok lodí a do vydávania príslušných osvedčení je potrebné k zabezpečeniu plnej zhodnosti s medzinárodnými bezpečnostnými pravidlami, aj keď členské štáty poverili vykonávaním štatutárnych povinnosti organizácie mimo ich správy; keďže je vhodné z toho dôvodu vytvoriť užšie pracovné vzťahy medzi správami a organizáciami, ktoré môžu požadovať, aby organizácia bola miestne zastúpená na území členského štátu, v mene ktorého vykonáva svoje povinnosti;

keďže by sa mal vytvoriť výbor regulačného charakteru, ktorý by pomáhal Komisii v jej úsilí o zabezpečenie účinného uplatňovania existujúcich noriem týkajúcich sa námornej bezpečnosti a životného prostredia, pričom by sa brali do úvahy národné ratifikačné postupy;

keďže Komisia musí konať podľa postupu stanoveného v článku 13, aby patrične zohľadnila pokrok na medzinárodnom fóre a aktualizovala minimálne kritériá;

keďže na základe informácií členských štátov poskytovaných v súlade s článkom 11 o činnosti organizácií pracujúcich v jej mene, Komisia, konajúc v súlade s postupom uvedeným v článku 13, rozhodne o tom, či požiada členské štáty o odobratie uznania uznaným organizáciám, ktoré už naďalej nespĺňajú súbor spoločných minimálnych kritérií;

keďže členským štátom musí byť okrem toho ponechaná možnosť, z dôvodov vážneho ohrozenia bezpečnosti alebo životného prostredia, pozastaviť platnosť oprávnenia udeleného organizácii; keďže Komisia musí v súlade s postupom uvedeným vyššie rýchlo rozhodnúť, či je potrebné zmeniť také vnútroštátne opatrenia;

keďže každý členský štát by mal periodicky hodnotiť činnosť organizácií pracujúcich v jeho mene a poskytnúť Komisii a všetkým ostatným členským štátom presné informácie týkajúce sa tejto činnosti;

keďže sa od členských štátov, ako prístavných úradov, požaduje zvýšiť bezpečnosť a ochranu pred znečisťovaním vôd spoločenstva pomocou prednostnej inšpekcie lodí majúcich osvedčenia organizácií, ktoré nespĺňajú spoločné kritériá, a tým zabezpečiť aby sa nezaobchádzalo miernejšie s loďami plaviacimi sa pod vlajkou tretieho štátu;

keďže postup, na základe ktorého bude výbor rozhodovať, by mal byť Postupom III A článku 2 rozhodnutia Rady z 13. júla 1987 stanovujúceho postupy pre výkon implementujúci právomoci zverené Komisii ([1]);

keďže klasifikačné spoločnosti musia aktualizovať a presadiť svoje technické normy, aby harmonizovali bezpečnostné pravidlá a zabezpečili jednotnú implementáciu medzinárodných pravidiel v spoločenstve;

keďže v súčasnosti nie sú jednotné medzinárodné normy, ktorým musia vyhovovať všetky lode v etape výstavby a v priebehu ich životnosti, pokiaľ ide o trup, stroje a elektrické a kontrolné inštalácie; keďže také normy môžu byť stanovené podľa pravidiel uznaných klasifikačných spoločností alebo ekvivalentných noriem, o ktorých môžu rozhodnúť národné správy v súlade s postupom stanoveným smernicou Rady 83/189/EHS z 28. marca 1983 stanovujúcou postup zabezpečenia informácií v oblasti technických noriem a predpisov ([2]),

([1]) Ú. v. ES L 197, 18.7.1987, s. 33.

([2]) Ú. v. ES L 109, 26.4.1983, s. 8. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 94/10/ES (Ú. v. ES L 100, 19.4.1994, s. 30).

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Táto smernica stanovuje opatrenia, ktoré majú členské štáty a príslušné organizácie zaoberajúce sa inšpekciami, prehliadkami a certifikáciou lodí dodržať v záujme plnenia medzinárodných dohovorov o bezpečnosti na mori a zabránení znečisťovania mora, pričom budú podporovať cieľ slobody poskytovania služieb. Tento proces zahŕňa rozvoj a implementáciu bezpečnostných požiadaviek na trup, stroje a elektrické a kontrolné príslušenstvo lodí, pre ktoré platia medzinárodné dohovory.

Článok 2

Na účely tejto smernice:

a) „loď“ znamená loď, pre ktorú platia medzinárodné dohovory;

b) „loď plávajúca pod vlajkou členského štátu“ znamená loď registrovanú v členskom štáte a plávajúcu pod vlajkou členského štátu v súlade s jeho právnymi predpismi, vrátane lodí registrovaných v Euros, za predpokladu, že tento register je schválený Radou. Lode nezodpovedajúce tejto definícii sú zahrnuté medzi lode plávajúce pod vlajkou tretieho štátu;

c) „inšpekcie a prehliadky“ znamenajú inšpekcie a prehliadky vykonávané povinne na základe medzinárodných dohovorov;

d) „medzinárodné dohovory“ znamenajú Medzinárodný dohovor o bezpečnosti ľudského života na mori z roku 1974, Medzinárodný dohovor o nákladovej značke z roku 1966 a Medzinárodný dohovor o zabránení znečisťovania z lodí 1973/78, spolu s ich protokolmi a úpravami a k nim sa vzťahujúce kódexy záväzného štatútu vo všetkých členských štátoch, platné v dobe prijatia tejto smernice;

e) „organizácia“ znamená klasifikačnú spoločnosť alebo inú súkromnú osobu, vykonávajúcu pre správu prácu, pri ktorej sa posudzuje bezpečnosť;

f) „uznaná organizácia“ znamená organizáciu uznanú v súlade s článkom 4;

g) „oprávnenie“ znamená akt, pri ktorom členský štát udelí oprávnenie alebo deleguje právomoc uznanej organizácii;

h) „osvedčenie“ znamená osvedčenie vydané členským štátom alebo v jeho mene v súlade s medzinárodnými dohovormi;

i) „osvedčenie o triede“ znamená dokument vydaný klasifikačnou spoločnosťou, osvedčujúci konštrukčnú a mechanickú spôsobilosť lode na zvláštne použitie alebo prevádzku v súlade s pravidlami a predpismi;

j) „osvedčenie o rádiovom zabezpečení nákladnej lode“ znamená osvedčenie zavedené upravenými Rádiovými predpismi Solas 74/78, prijatými IMO, a zahŕňa počas prechodného obdobia do 1. februára 1999 Osvedčenie o rádiotelegrafickom zabezpečení nákladnej lode a Osvedčenie o rádiotelefónnom zabezpečení nákladnej lode;

k) „miesto“ sa vzťahuje na miesto registračného úradu, centrálnej správy alebo hlavného miesta obchodu alebo organizácie.

Článok 3

1. Uvedomujúc si svoju zodpovednosť a povinnosti vyplývajúce z medzinárodných dohovorov členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné správy mohli zaručiť primerané uplatňovanie ustanovení medzinárodných dohovorov, najmä vzhľadom na inšpekcie a prehliadky lodí a vydávanie osvedčení a osvedčení o úľavách.

2. Kde sa na účely odseku 1 členský štát vzhľadom na lode plávajúce pod jeho vlajkou rozhodne:

i) oprávniť organizácie na vykonávanie úplných alebo čiastočných inšpekcií a prehliadok týkajúcich sa osvedčení vrátane tých, ktoré sú potrebné na posudzovanie zhodnosti s článkom 14 a tam, kde je to vhodné, na vydávanie alebo obnovovanie príslušných osvedčení, alebo

ii) zveriť organizáciám vykonávanie úplných alebo čiastočných inšpekcií a prehliadok uvedených v bode i);

má poveriť týmito povinnosťami len uznané organizácie.

Príslušná správa má v každom prípade schváliť prvé vydanie osvedčenia o úľavách.

V prípade osvedčenia o rádiovom zabezpečení nákladnej lode však môžu vo svojom mene poveriť týmito povinnosťami súkromnú osobu uznanú príslušnou správou, ktorá má dostatočnú skúsenosť a kvalifikovaný personál na vykonávanie špecifikovaných prác spojených s posudzovaním bezpečnosti rádiového spojenia.

3. Tento článok sa netýka certifikácie špecifických položiek námorného vybavenia.

Článok 4

1. Členské štáty môžu uznať len také organizácie, ktoré spĺňajú kritériá uvedené v prílohe. Organizácie predložia

členským štátom, ktoré požiadali o uznanie, úplné príslušné informácie a dôkaz o zhodnosti s týmito kritériami. Členské štáty oznámia vhodným spôsobom organizáciám ich uznanie.

2. Každý členský štát oznámi Komisii a ostatných členským štátom tie organizácie, ktoré uznal.

3. Členské štáty môžu predložiť Komisii žiadosť o uznanie na tri roky pre organizácie, ktoré spĺňajú kritériá prílohy iné než sú tie, ktoré sú uvedené v bode 2 a 3 časti „Všeobecne“ prílohy.

Také uznanie sa udelí v súlade s postupom uvedeným v článku 13. Účinnosť takého uznania sa obmedzí na členské štáty, ktoré požiadali o také uznanie.

4. Všetky organizácie, ktorým bolo udelené uznanie, budú podrobne monitorované výborom vytvoreným podľa článku 7 aj z hľadiska rozhodovania o rozšírení uznaní organizácií uvedených v odseku 3. Rozhodovanie o rozšírení takého uznania nemá brať do úvahy kritériá stanovené v bode 2 a 3 časti „Všeobecne“ prílohy. Obmedzenie účinnosti uznania uvedeného v odseku 3 sa neuplatní.

5. Komisia vypracuje aktualizáciu zoznamu organizácií oznámených členskými štátmi v súlade s odsekmi 1, 3 a 4. Zoznam sa zverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.*

Článok 5

1. Pri uplatňovaní článku 3 ods. 2 i) nesmú členské štáty v zásade odmietnuť oprávniť akékoľvek uznané organizácie so sídlom v spoločenstve k výkonu funkcií podliehajúcich ustanoveniam článku 6 a 11. Môžu však obmedziť počet organizácií, ktoré oprávnili v súlade so svojimi potrebami, za predpokladu, že mali na to transparentné a objektívne dôvody. Na žiadosť členského štátu prijme Komisia vhodné opatrenia v súlade s postupom stanoveným v článku 13.

2. Výnimkou môžu byť členské štáty dočasne vyňaté z implementácie ustanovení odseku 1 do 31. decembra 1997.

3. Aby členský štát akceptoval, že organizácia so sídlom v treťom štáte má vykonávať povinnosti uvedené v článku 3 alebo časť z nich, môže požiadať, aby uvedený tretí štát udelil recipročné uznanie pre tie uznané organizácie, ktoré majú sídlo na území spoločenstva.

Článok 6

1. Členské štáty, ktoré sa rozhodli konať tak, ako je uvedené v článku 3 ods. 2, vytvoria pracovné vzťahy medzi svojimi príslušnými správami a organizáciami pôsobiacimi v ich mene.

2. Pracovné vzťahy budú regulované formalizovanou písomnou a nediskriminačnou dohodou alebo ekvivalentnou právnou formou stanovujúcou špecifické povinnosti a funkcie prevzaté organizáciami, ktoré zahŕňajú aspoň:

— ustanovenia uvedené v doplnku II rezolúcie IMO A.739 (18) o smerniciach pre oprávnenie organizácií pôsobiacich v mene správy, platné v dobe prijatia tejto smernice,

— ustanovenia o periodickej kontrole vykonávanej správou alebo nestranným externým orgánom menovaným správou, týkajúcej sa povinností organizácií vykonávaných v ich mene,

— možnosť náhodných a podrobných inšpekcií lodí,

— ustanovenia o hlásení podstatných informácií o svojich klasifikovaných flotilách, zmenách tried alebo vyradení plavidiel.

3. Dohoda alebo ekvivalentná právna forma môže stanoviť, aby mala uznaná organizácia miestne zastúpenie na území členského štátu, v mene ktorého vykonáva svoje povinnosti podľa článku 3. Miestne zastúpenie právnej povahy, zabezpečujúce právnu subjektivitu podľa zákona členského štátu kompetencie jeho súdneho dvora, môže uspokojovať takúto požiadavku.

4. Každý členský štát poskytne Komisii presné informácie o pracovných vzťahoch vytvorených v súlade s týmto článkom. Komisia následne informuje ostatné členské štáty.

Článok 7

Na pomoc Komisii sa týmto ustanovuje výbor zložený zo zástupcov členských štátov, ktorého predsedom je zástupca Komisie. Tento výbor má zvolávať Komisia aspoň raz za rok a vždy vtedy, keď sa to vyžaduje v prípade pozastavenia platnosti oprávnenia organizácie zo strany členského štátu podľa ustanovení článku 10.

Výbor si vypracuje svoj vlastný rokovací poriadok.

Článok 8

1. Táto smernica môže byť zmenená a doplnená v súlade s postupom stanoveným v článku 13, aby:

— sa v nej premietli, na účely tejto smernice, úpravy medzinárodných kódexov a rezolúcií uvedených v článkoch 2 písm. d) a 6 ods. 2, ktoré nadobudli platnosť

— sa aktualizovali kritériá uvedené v prílohách, berúc do úvahy najmä príslušné rozhodnutia IMO.

2. Na základe prijatia nových nástrojov alebo protokolov k dohovorom uvedeným v článku 2 písm. d), Rada na návrh Komisie rozhodne, berúc do úvahy parlamentárne postupy v členských štátoch ako aj relevantné postupy v IMO, o detailných formách ratifikácie týchto nových nástrojov a protokolov, pričom sa ubezpečí o tom, že sú používané jednotne a súčasne vo všetkých členských štátoch.

Článok 9

1. Od každého členského štátu sa môže požadovať, v súlade s postupom stanoveným v článku 13, aby odvolal uznanie uznaným organizáciám uvedeným v článku 4, ktoré už naďalej nespĺňajú kritériá uvedené v prílohe.

2. Pri príprave návrhov rozhodnuí týkajúcich sa záležitostí uvedených v odseku 1 bude Komisia brať do úvahy správy a informácie uvedené v článku 11 a 12. Pri príprave takých návrhov opatrení Komisia má venovať najmä pozornosť údajom organizácií o činnosti vzťahujúcej sa na bezpečnosť a prevenciu pred znečistením. Návrhy rozhodnutí týkajúcich sa záležitostí uvedených v odseku 1 predloží Komisia aj výboru z vlastného podnetu alebo na žiadosť členského štátu.

Článok 10

Napriek kritériám špecifikovaným v prílohe, keď členský štát usúdi, že uznaná organizácia nemôže byť naďalej oprávnená vykonávať v jeho mene úlohy špecifikované v článku 3 môže pozastaviť platnosť takého oprávnenia.

V prípade vyššie uvedených okolností sa použije nasledujúci postup:

a) členský štát bez zbytočného odkladu informuje Komisiu a ostatné členské štáty o svojom rozhodnutí s uvedením hlavných dôvodov pre takéto rozhodnutie;

b) Komisia preskúma, či je pozastavenie platnosti oprávnené z dôvodov vážneho ohrozenia bezpečnosti alebo životného prostredia;

c) konajúc v súlade s postupom článku 13 Komisia informuje členský štát, či je jeho rozhodnutie pozastaviť platnosť oprávnenia oprávnené z dôvodov vážneho ohrozenia bezpečnosti alebo životného prostredia, a ak nie je oprávnené, požiada členský štát, aby toto pozastavenie odvolal.

Článok 11

1. Členský štát sa musí sám ubezpečiť o tom, či uznané organizácie, pôsobiace v jeho mene na účely článku 3 ods. 2, účinne vykonávajú svoje funkcie uvedené v tomto článku tak, aby uspokojili jeho príslušnú správu, a či také organizácie spĺňajú kritériá špecifikované v prílohe. Pritom môžu uznané organizácie priamo monitorovať svojou príslušnou správou alebo v prípade organizácií sídliacich v inom členskom štáte sa môžu spoľahnúť na zodpovedajúce monitorovanie takých organizácií správou iného členského štátu.

2. Každý členský štát má vykonávať túto úlohu v dvojročných intervaloch a poskytnúť ostatným členským štátom a Komisii správu o výsledkoch tohto monitorovania najneskôr do 31. marca každého roku, ktorý nasleduje po rokoch, v ktorých bola zhodnosť hodnotená.

3. Keď sa členský štát na účely realizácie tejto úlohy rozhodne pre monitorovanie iným členským štátom, predloží svoju správu najneskôr do 30. júna každého roku, ktorý nasleduje po rokoch, v ktorých bola zhodnosť hodnotená.

4. Členský štát zašle Komisii a ostatným členským štátom akékoľvek informácie týkajúce sa hodnotenia činnosti organizácií.

Článok 12

1. Pri výkone svojich inšpekčných práv a záväzkov ako štáty prístavu:

a) sa členské štáty ubezpečia, že s loďami plávajúcimi pod vlajkou tretieho štátu sa nezaobchádza miernejšie než s loďami oprávnenými plávať pod vlajkou členského štátu. V tomto zmysle skutočnosť, že lodné osvedčenia a osvedčenie o triede boli vydané organizáciou, ktorá nespĺňa kritériá uvedené v prílohe, s výnimkou organizácií uznaných v súlade s článkom 4 ods. 3 a 4, je hlavným kritériom pre výber lode na inšpekciu.

b) Keď lode nespĺňajú medzinárodne dohodnuté normy, členské štáty prijmu primerané opatrenia a oznámia Komisii a sekretariátu Memoranda porozumenia o štátnom riadení prístavu vydanie platných osvedčení organizáciami pôsobiacimi v mene vlajkového štátu pre loď, ktorá nespĺňa príslušné požiadavky medzinárodných dohovorov, alebo akýkoľvek nedostatok lode, ktorá má platné osvedčenie o triede, týkajúci sa položiek tohto osvedčenia.

2. Každý členský štát vypracuje záznam o činnosti organizácií pôsobiacich v mene vlajkových štátov. Tento záznam o činnosti sa má ročne aktualizovať a distribuovať ostatným členským štátom a Komisii.

Článok 13

V záležitostiach uvedených v článku 4 ods. 3 a 4, článku 5 ods. 1 a článkoch 8, 9, 10 a článku 14 ods. 2 sa použije nasledujúci postup:

a) Zástupca Komisie predloží výboru uvedenému v článku 7 návrh opatrení, ktoré sa majú prijať.

b) Výbor vyjadrí svoje stanovisko k návrhu v priebehu časového limitu, ktorý môže predseda stanoviť podľa naliehavosti záležitosti. Stanovisko sa vyjadrí na základe väčšiny uloženej v článku 148 ods. 2 Zmluvy v prípade rozhodnutí, ktoré má Rada prijať na návrh Komisie. Hlasy zástupcov členských štátov majú váhu stanovenú v tomto článku. Predseda nehlasuje.

c) Komisia prijme plánované opatrenia, ak sú v súlade so stanoviskom výboru.

d) Ak nie sú plánované opatrenia v súlade so stanoviskom výboru alebo ak nie je vyjadrené žiadne stanovisko, Komisia bez zbytočného odkladu predloží Rade návrh týkajúci sa opatrení, ktoré sa majú prijať. Rada pôsobí na základe kvalifikovanej väčšiny. Ak Rada nerozhodne v priebehu troch mesiacov od predloženia návrhu, prijme Komisia navrhované opatrenia.

Článok 14

1. Každý členský štát zabezpečí, aby boli lode plaviace sa pod jeho vlajkou konštruované a udržiavané v súlade s požiadavkami uznanej organizácie týkajúcimi sa trupu strojov elektrickej a kontrolnej inštalácie.

2. Členský štát sa môže rozhodnúť o používaní pravidiel, ktoré považuje za ekvivalentné pravidlám uznanej organizácie len za predpokladu, že ich ihneď oznámi Komisii v súlade s postupom podľa smernice 83/189/EHS a ostatným členským štátom a že nie sú voči nim námietky zo strany iného členského štátu alebo Komisie a že sa zistilo, na základe postupu podľa článku 13, že nie sú ekvivalentné.

Článok 15

1. Uznané organizácie sa majú navzájom periodicky radiť vzhľadom na zachovanie ekvivalentnosti svojich technických noriem a ich implementácie. Predložia Komisii periodické správy o základnom pokroku v normách.

2. Uznané organizácie preukážu ochotu spolupracovať s riadiacou správou štátu prístavu, pokiaľ sa to týka lode príslušnej triedy, najmä s cieľom uľahčiť nápravy ohlásených nedostatkov alebo iných nezrovnalostí.

3. Uznané organizácie poskytnú správam všetky príslušné informácie o zmenách triedy plavidiel alebo ich vyradení.

4. Uznané organizácie nesmú z bezpečnostných dôvodov vydávať osvedčenia vyradenej lodi alebo lodi so zmenenou triedou skôr, než sa o tejto záležitosti poradia s príslušnou správou vlajkového štátu, aby sa zistilo, či je potrebná úplná inšpekcia.

Článok 16

1. Členské štáty do 31. decembra 1995 prijmú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

2. Keď členské štáty prijmú tieto opatrenia, tieto budú obsahovať odkaz na túto smernicu alebo ich bude sprevádzať takýto odkaz pri príležitosti ich úradného uverejnenia. Metodiku týchto odkazov ustanovia členské štáty.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie základných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti upravenej touto smernicou. Komisia o tom bude informovať ostatné členské štáty.

Článok 17

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 22. novembra 1994

Za Radu

predseda

M. WISSMANN

PRÍLOHA

MINIMÁLNE KRITÉRIÁ PRE ORGANIZÁCIE UVEDENÉ V ČLÁNKU 3

A. VŠEOBECNÉ

1. Uznané organizácie musia byť schopné dokumentovať rozsiahle skúsenosti pri hodnotení konštrukcie a stavby obchodných lodí.

2. Organizácie by mali mať vo svojej triede flotilu aspoň 1 000 oceánskych lodí (nad 100 GRT) s celkovou tonážou minimálne 5 mil. GRT.

3. Organizácie musia zamestnávať technický personál úmerný počtu klasifikovaných vozidiel. Aby sa splnili požiadavky bodu 2, je potrebných aspoň 100 znalcov.

4. Organizácia má mať podrobné pravidlá a predpisy pre konštrukciu, stavbu a periodické prehliadky obchodných lodí, ktoré budú zverejnené a priebežne aktualizované a zdokonaľované na základe výskumných a vývojových programov.

5. Organizácia má mať svoj register plavidiel uverejňovaný ročne.

6. Organizácia nemá byť riadená majiteľmi lodí alebo staviteľmi lodí alebo inými osobami obchodne zaangažovanými vo výrobe, zariaďovaní, opravách alebo prevádzke lodí. Organizácia nemá byť vzhľadom na svoj rozpočet podstatne závislá na jedinom obchodnom podniku.

B. ŠPECIFICKÉ

1. Organizácia je ustanovená a má:

   a) značný technický, manažérsky, podporný a výskumný personál úmerný úlohám a klasifikovaným lodiam, ktorý je schopný postarať sa aj o vývoj a dodržiavanie pravidiel a predpisov;

   b) celosvetovú pôsobnosť prostredníctvom svojho technického personálu alebo prostredníctvom technického personálu iných uznaných organizácií.

2. Organizácia sa riadi mravným kódexom.

3. Organizácia je riadená a spravovaná tak, aby zabezpečila dôvernosť informácií vyžadovaných správou.

4. Organizácia je schopná poskytovať správe príslušné informácie.

5. Manažment organizácie definoval a dokumentoval svoju politiku a ciele a záväzky týkajúce sa kvality a zabezpečil, že jeho politika je zrozumiteľná, implementovaná a dodržiavaná na všetkých úrovniach organizácie.

6. Organizácia vyvinula, implementovala a udržiava účinný vnútorný systém riadenia kvality založený na príslušných častiach medzinárodne uznávaných noriem kvality a v súlade s EN 45004 (inšpekčné orgány) a s EN 29001, ako sú interpretované Certifikačnou schémou požiadaviek na kvalitu systému IACS, a ktoré medzi iným zabezpečujú že:

   a) pravidlá a predpisy organizácie sú vytvorené a udržiavané systematicky;

   b) pravidlá a predpisy organizácie sú navzájom zladené;

   c) sú splnené požiadavky štatutárnej práce, pre ktorú je organizácia oprávnená;

d) sú definované a dokumentované zodpovednosť, oprávnenia a vzájomné vzťahy personálu, ktorého práca ovplyvňuje kvalitu služieb organizácie;

e) všetky práce sú vykonávané za podmienok kontroly;

f) dozorný systém je v mieste, v ktorom sa monitorujú činnosti a práca vykonávaná znalcami a technickým a správnym personálom, zamestnaným priamo v organizácii;

g) požiadavky hlavnej štatutárnej práce, pre ktorú je organizácia oprávnená, sú plnené alebo priamo kontrolované jej znalcami alebo prostredníctvom znalcov iných uznaných organizácií;

h) je implementovaný systém kvalifikácie znalcov a plynulá aktualizácia ich vedomostí;

i) sú uchovávané záznamy demonštrujúce dosiahnutie požadovaných noriem u položiek zabezpečených vykonávaných službami a je zabezpečená efektívna činnosť systému kvality a

j) existuje úplný systém plánovaných a zdokumentovaných vnútorných auditov kvality, týkajúci sa činnosti na všetkých miestach.

7. Organizácia musí preukázať schopnosť:

a) rozvíjať a udržiavať aktualizovaný úplný a primeraný súbor vlastných pravidiel a predpisov týkajúcich sa trupu, strojného, elektrického a kontrolného vybavenia, ktorý zodpovedá kvalite medzinárodne uznaných technických noriem, na základe ktorých môžu byť vydané osvedčenia Dohovoru Solas a Dohovoru o bezpečnosti osobných lodí (čo sa týka konštrukcie lodí a základných strojných palubných systémov) a osvedčení o nákladovej značke (vzhľadom na pevnosť lode);

b) vykonávať všetky inšpekcie a prehliadky požadované medzinárodnými dohovormi na účely vydania osvedčení, vrátane prostriedkov hodnotenia, pomocou kvalifikovaného odborného personálu, aplikácie riadiacich systémov údržby a bezpečnosti, nachádzajúcich sa na pobreží ako aj na palube lodí, ktoré sú zahrnuté v certifikácii.

8. Organizácia sa podrobí certifikácii svojho systému kvality vykonávanú nezávislou osobou alebo audítormi uznanými správou štátu, v ktorej majú sídlo.

9. Organizácia má umožniť zástupcom správy alebo iných príslušných strán, účasť na vývoji svojich pravidiel a/alebo predpisov.